EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 16.3.2011
COM(2011) 127 galīgā redakcija

2011/0060 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām

{COM(2011) 125 galīgā redakcija}
{COM(2011) 126 galīgā redakcija}
{SEC(2011) 327 galīgā redakcija}
{SEC(2011) 328 galīgā redakcija}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Vispārīgais konteksts

Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. panta 1. punktā ir noteikts, ka Savienība veido brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ievērojot pamattiesības un dalībvalstu atšķirīgās tiesību sistēmas un tradīcijas. Šā panta 4. punktā ir paredzēts, ka Savienība veicina tiesu iestāžu pieejamību, jo īpaši, piemērojot tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās. Minētā līguma 81. pantā ir skaidri noteikti pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt „tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi dalībvalstu starpā", kā arī „dalībvalstu piemērojamo tiesību saderību kolīziju normu un jurisdikcijas jautājumos". Balstoties uz šo pamatu, jau ir pieņemti vairāki tiesību akti, jo īpaši Regula (EK) Nr. 2201/2003, tomēr šo tiesību aktu piemērošanas jomā nav ietverti reģistrētu partnerattiecību mantisko seku jautājumi.

Programmā par nolēmumu savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu civillietās un komerclietās[1], ko Padome pieņēma 2000. gada 30. novembrī, bija paredzēts izstrādāt tiesību aktu par jurisdikciju un nolēmumu atzīšanu un izpildi „laulāto mantisko attiecību un nelaulātu pāru atšķiršanas mantisko seku" lietās. Hāgas programmā[2], ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 4. un 5. novembrī, kā galvenā prioritāte ir noteikta 2000. gada programmas par nolēmumu savstarpēju atzīšanu īstenošana un Komisija ir aicināta iesniegt zaļo grāmatu par „likumu kolīziju gadījumos, kas attiecas uz laulības īpašuma režīmiem, tostarp jautājumu par piekritību un savstarpēju atzīšanu", turklāt šajā programmā ir uzsvērta nepieciešamība līdz 2011. gadam pieņemt tiesību aktu šajā jomā.

Arī Stokholmas programmā, ko Eiropadome pieņēma 2009. gada 11. decembrī, ir noteikts, ka savstarpēja atzīšana ir jāattiecina arī uz laulāto mantiskajām attiecībām un pāru atšķiršanas mantiskajām sekām.

Turklāt 2010. gada 27. oktobrī pieņemtajā „2010. gada ziņojumā par Eiropas Savienības pilsonību: likvidējot šķēršļus Eiropas Savienības pilsoņu tiesību īstenošanai"[3] Komisija atzina, ka nenoteiktība saistībā ar starptautisko pāru īpašuma tiesībām ir viens no galvenajiem šķēršļiem, ar ko ES pilsoņi joprojām saskaras ikdienā, kad tie īsteno ES piešķirtās tiesības ārpus savu valstu robežām. Komisija paziņoja, ka šīs situācijas novēršanai 2011. gadā tiks pieņemts tiesību akta priekšlikums, lai starptautiskie pāri (laulāti vai reģistrēti partneri) vieglāk varētu uzzināt, kurām tiesām ir jurisdikcija un kuras tiesības piemērojamas viņu mantiskajām tiesībām.

1.2. Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Pieaugot personu mobilitātei telpā, kurā nepastāv iekšējās robežas, ievērojami pieaug tādu pāru skaits, ko veido dažādu dalībvalstu pilsoņi, kā arī gadījumu skaits, kad šie pāri uzturas dalībvalstī, kura nav to pilsonības valsts, turklāt papildus tam bieži vien tiek iegūta manta dažādās Eiropas

---

1 OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.
2 OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.
3 COM(2010) 603.

Savienības dalībvalstīs. Pētījums, ko 2003. gadā veica konsorcijs *ASSER-UCL*[4], liecina, ka šādu starptautisku pāru Eiropas Savienībā ir ļoti daudz un ka pastāv praktiskas un juridiskas problēmas, ar ko šie pāri saskaras gan savas mantas ikdienas pārvaldē, gan mantas sadalē, kas saistīta ar pāra šķiršanos vai viena partnera nāvi. Visizplatītākais savienības veids ir laulība, tomēr pastāv arī jauni savienību veidi, piemēram, reģistrētas partnerattiecības, kas nozīmē stabilās attiecībās iesaistījušos divu personu savienību, kas oficiāli reģistrēta publiskā iestādē. Bieži vien šīs problēmas, ar ko saskaras reģistrēti partneri, izriet no lielajām atšķirībām piemērojamajos materiālo tiesību un starptautisko privāto tiesību noteikumos, kas reglamentē šo savienību mantiskās sekas.

Ņemot vērā reģistrētu partnerattiecību un laulību īpatnības, kā arī šo savienības veidu dažādās tiesiskās sekas, Komisija iesniedz divus atsevišķus regulu priekšlikumus: vienu priekšlikumu par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām un otru priekšlikumu par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi laulāto mantisko attiecību lietās.

Šā priekšlikuma mērķis ir Eiropas Savienībā izveidot skaidru tiesisko regulējumu, kas aptver tādus jautājumus kā kompetento tiesu noteikšana, tiesību akti, ko piemēro lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām un vienkāršota nolēmumu un aktu apmaiņa starp dalībvalstīm.

2. APSPRIEŠANĀS REZULTĀTS – IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Pirms šā priekšlikuma sagatavošanas notika plašas apspriedes ar dalībvalstīm, citām iestādēm un sabiedrību. Pēc 2003. gadā veiktā pētījuma Komisija 2006. gada 17. jūlijā publicēja zaļo grāmatu par kolīzijas normām lietās, kas saistītas ar laulāto mantiskajām attiecībām, ieskaitot jautājumu par piekritību un savstarpēju atzīšanu[5], kas izraisīja plašas debates par šo tematu. Komisija izveidoja ekspertu grupu *PRM*/III, lai sagatavotu minēto priekšlikumu. Šajā grupā piedalījās dažādi profesionāļi, kas pārstāvēja dažādas Eiropas juridiskās kultūras, un laikposmā no 2008. gada līdz 2010. gadam notika piecas šīs grupas sanāksmes. Turklāt Komisija 2009. gada 28. septembrī rīkoja sabiedrisko apspriešanos, kurā piedalījās vismaz simts dalībnieku un kurā tika apstiprināts, ka ir nepieciešams izveidot Eiropas Savienības tiesību aktus šajā jomā, kas cita starpā ietvertu jautājumus par jurisdikciju, piemērojamajiem tiesību aktiem un nolēmumu atzīšanu un izpildi. Turklāt 2010. gada 23. martā tika rīkota valstu ekspertu sanāksme, lai apspriestu sagatavošanā esošā priekšlikuma vadlīnijas.

Visbeidzot, Komisija veica vienotu ietekmes novērtējumu saistībā ar priekšlikumiem regulām par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām un par laulāto mantiskajām attiecībām. Minētais novērtējums ir pievienots šim priekšlikumam.

---

4 Pētījums par laulāto mantiskajām attiecībām un nelaulātu pāru mantu starptautiskajās privāttiesībās un Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībās, konsorcijs *ASSER-UCL*, http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

5 COM (2006) 400.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punkts, ar kuru Padomei tiek piešķirtas pilnvaras pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņemt pasākumus saistībā ar ģimenes tiesību aspektiem, kuriem ir pārrobežu ietekme.

Tāpat kā laulāto mantisko attiecību jomā mantiskās attiecības starp partneriem, no vienas puses, un starp partneriem un trešām pusēm, no otras puses, izriet no reģistrētu partnerattiecību pastāvēšanas. Reģistrētu partnerattiecību mantiskie aspekti tiek izveidoti ar partnerattiecību reģistrēšanu, tāpat kā laulāto mantiskās attiecības tiek radītas ar laulības noslēgšanu, un tie beidz pastāvēt ar partnerattiecību izbeigšanu. Reģistrējot partnerattiecības publiskā iestādē, partneri savā starpā izveido stabilas un juridiski atzītas attiecības. Turklāt lielākā daļa dalībvalstu, kuras savos tiesību aktos paredz noteikumus, ko piemēro partnerattiecībām, iespēju robežās šo savienību pielīdzina laulībai.

Šā priekšlikuma mērķis ir izveidot starptautisko privāttiesību noteikumu pilnīgu kopumu, ko piemēro lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām. Tādējādi tas attiecas uz tādiem jautājumiem kā jurisdikcija, piemērojamie tiesību akti un nolēmumu atzīšana un izpilde lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām. Priekšlikumā ietvertie noteikumi attiecas tikai uz starptautiska rakstura lietām. Līdz ar to ir attiecīgi izpildīts 81. panta 3. punktā ietvertais pārrobežu nosacījums.

3.2. Subsidiaritātes princips

Priekšlikuma mērķus var sasniegt, tikai ieviešot kopējus noteikumus saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, kuriem ir jābūt identiskiem, lai pilsoņiem nodrošinātu tiesisko noteiktību un paredzamību. Tādējādi dalībvalstu vienpusēja rīcība darbotos pretēji šim mērķim. Šajā jomā nepastāv piemērojamas starptautiskas konvencijas, izņemot Starptautiskās Civilstāvokļa komisijas 2007. gada 5. septembra Konvenciju par reģistrētu partnerattiecību atzīšanu. Tomēr šī konvencija attiecas tikai uz partnerattiecību atzīšanu un nav stājusies spēkā, tāpēc tā nenodrošina vēlamos risinājumus šajā priekšlikumā izskatītajām problēmām, kā tas secināts ietekmes novērtējumā un sabiedriskās apspriešanās gaitā. Ņemot vērā problēmu, ar ko saskaras pilsoņi, raksturu un mērogu, mērķi ir sasniedzami vienīgi Savienības līmenī.

3.3. Proporcionalitātes princips

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam, jo tas stingri aprobežojas ar to, kas nepieciešams, lai sasniegtu tā mērķus. Ar šo priekšlikumu nesaskaņo dalībvalstu tiesību aktus par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām. Tas neskar arī dalībvalstu nodokļu noteikumus attiecībā uz reģistrētu partneru mantisko attiecību izbeigšanu, kā tas paredzēts dalībvalstu tiesību aktos. Ar šo priekšlikumu netiks uzlikts nekāds finansiāls vai administratīvs slogs pilsoņiem, bet tas radīs tikai ļoti ierobežotu papildu slogu attiecīgajām dalībvalstu iestādēm.

3.4. Ietekme uz pamattiesībām

Saskaņā ar Savienības stratēģiju Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā[6] Komisija pārliecinājās, ka minētajā priekšlikumā ir ievērotas hartā noteiktās tiesības.

Šis priekšlikums neskar tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kā arī tiesības stāties laulībā un tiesības izveidot ģimeni saskaņā ar valstu tiesību aktiem, kā tas paredzēts hartas 7. un 9. pantā.

Ir stiprinātas tiesības uz īpašumu, kas noteiktas hartas 17. pantā. Paredzamība attiecībā uz tiesību aktiem, ko piemēro visai pāra mantai, ļaus partneriem efektīvāk izmantot savas tiesības uz īpašumu.

Komisija arī pārliecinājās, ka ir ņemts vērā 21. pants, kas aizliedz jebkādu diskrimināciju.

Visbeidzot, ierosinātie noteikumi uzlabos Eiropas Savienības tiesu iestāžu pieejamību pilsoņiem un jo īpaši reģistrētiem partneriem. Tie atvieglos Pamattiesību hartas 47. panta noteikumu īstenošanu, kas garantē tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu. Paredzot objektīvus kritērijus, lai noteiktu, kurai tiesai ir jurisdikcija, tiek novērstas paralēlas procedūras, kā arī aktīvākās puses iespējas apsteigt otru tiesas meklējumos.

3.5. Instrumenta izvēle

Lai nodrošinātu tiesisko noteiktību un paredzamību, ir vajadzīgi skaidri un vienoti noteikumi, turklāt tiesību aktam ir jābūt regulas veidā. Ierosinātie noteikumi attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem un nolēmumu apriti ir sīki izstrādāti un precīzi, un nav vajadzīga to transponēšana valstu tiesību aktos. Tiesiskās noteiktības un paredzamības mērķi tiktu apdraudēti, ja dalībvalstīm būtu šo noteikumu īstenošanas interpretācijas brīvība.

4. IETEKME UZ BUDŽETU, VIENKĀRŠOŠANA UN SASKANĪBA AR CITĀM SAVIENĪBAS POLITIKAS JOMĀM

4.1. Ietekme uz budžetu

Priekšlikums neietekmēs Savienības budžetu.

4.2. Vienkāršošana

Jurisdikcijas noteikumu saskaņošana ievērojami vienkāršos procedūras un ļaus saskaņā ar kopīgajiem noteikumiem noteikt, kurai tiesai ir jurisdikcija, lai izskatītu lietu par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām. To tiesu jurisdikcijas paplašināšana, kuras izskata lietas saistībā ar mantošanu viena partnera nāves gadījumā, piemērojot Savienības topošo tiesību aktu, vai lietas saistībā ar partneru šķiršanos, attiecībā uz saistītām procedūrām par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām nodrošinās to, ka pilsoņu personīgo lietu kopumu izskata viena un tā pati tiesa.

Kolīziju normu saskaņošana ievērojami vienkāršos procedūras, nosakot piemērojamos tiesību aktus.

---

[6] Komisijas paziņojums COM (2010) 573, 19.10.2010.

Visbeidzot, ierosinātie noteikumi saistībā ar tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi atvieglos to apriti dalībvalstīs.

4.3. Saskanība ar citām ES politikas jomām

Šis priekšlikums ir iesniegts saskaņā ar Komisijas izstrādāto plānu, lai novērstu šķēršļus, ar ko ikdienā saskaras Savienības pilsoņi, kad tie īsteno ES piešķirtās tiesības, kā tas noteikts iepriekšminētajā 2010. gada ziņojumā par Eiropas Savienības pilsonību.

5. PANTU SKAIDROJUMS

5.1. I nodaļa. Piemērošanas joma un definīcijas

1. pants

Šī regula, kas reglamentē reģistrētu partneru mantisko attiecību sekas, neattiecas uz reģistrētu partneru personiskajām tiesībām un pienākumiem. Šis mantisko seku koncepts ietver gan aspektus saistībā ar partneru mantas ikdienas pārvaldi, gan saistībā ar mantisko attiecību izbeigšanu, kas saistīta ar pāra šķiršanos vai viena partnera nāvi.

Tiesību akta piemērošanas jomas noteikšanai šķita lietderīgi izveidot pilnīgu sarakstu ar jomām, uz kurām regula neattieksies. Tādējādi jomas, kas jau ir ietvertas pastāvošajās Savienības regulās, piemēram, uzturēšanas saistības[7], jo īpaši starp partneriem, un jautājumi par dāvinājumu spēkā esamību un sekām[8], tiks izslēgtas no šīs regulas piemērošanas jomas. No šīs regulas piemērošanas jomas ir izslēgti arī jautājumi saistībā ar mantojuma tiesībām.

Šī regula neietekmē lietu tiesību būtību, lietu un tiesību iedalījumu un šādu tiesību īpašnieka prerogatīvu noteikšanu. Lietu tiesību publicēšana, jo īpaši zemes reģistra darbība un ietekme, ko rada ierakstīšana vai neierakstīšana šajā reģistrā, arī ir izslēgta no šīs regulas piemērošanas jomas.

2. pants

Lai nodrošinātu saskanību un atvieglotu izpratni un īstenošanu, noteiktas šīs regulas jēdzienu definīcijas atbilst definīcijām citos Savienības tiesību aktos, ko pašlaik piemēro vai par kuriem veic apspriedes.

Šī regula attiecas vienīgi uz reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, kam ir dota konkrēta definīcija, attiecinot to tikai uz esošajām mantiskajām attiecībām starp partneriem un starp partneriem un trešām personām, kas izriet no oficiālajām saistībām, ko rada partnerattiecību reģistrēšana.

Turklāt jēdziena „tiesa" ierosinātā definīcija ir izstrādāta tā, lai ietvertu iestādes, kurām tiesa deleģējusi vai nodevusi savu funkciju izpildi, un lai ļautu šo iestāžu izdotos aktus pielīdzināt tiesas nolēmumiem attiecībā uz to atzīšanu un īstenošanu dalībvalstī, kas nav izsniegšanas valsts.

---

7 Reglamentē ar Regulu (EK) Nr. 4/2009, OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

8 Reglamentē ar Regulu (EK) Nr. 593/2008, OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.

5.2. II nodaļa. Jurisdikcija

Tiesvedība lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām bieži vien attiecas uz partneru mantisko attiecību izbeigšanu saistībā ar kopdzīves izbeigšanos, ko izraisa viena partnera nāve vai partneru šķiršanās.

Šīs regulas mērķis ir nodrošināt pilsoņiem to, ka dažādas saistītas procedūras tiek izskatītas vienas un tās pašas dalībvalsts tiesās. Šim nolūkam regula nodrošina, ka noteikumi saistībā ar to tiesu jurisdikcijas noteikšanu, kuras izskata lietas par partneru mantisko attiecību jautājumiem, ir saskaņoti ar jau pastāvošajiem vai ierosinātajiem noteikumiem citos kopienas tiesību aktos.

3. pants

Tādējādi tiks paplašināta to dalībvalstu tiesu jurisdikcija, kurām ir teritoriālā jurisdikcija izskatīt lietas saistībā ar mirušo partneru atstātā mantojuma sadali saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. …/… [*par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, kā arī nolēmumu un publisku aktu atzīšanu un izpildi mantošanas jomā un par Eiropas mantojuma apliecības izveidi*], attiecinot to uz reģistrētu partneru mantisko attiecību izbeigšanu, kas izriet no mantojuma procedūras uzsākšanas.

Tomēr šīs dalībvalsts tiesas varēs atteikties no šādas jurisdikcijas paplašināšanas, ja šīs valsts tiesību akti neparedz reģistrētas partnerattiecības.

4. pants

Tāpat arī, lai partneru šķiršanās gadījumā tā dalībvalsts tiesa, kurā iesniegta prasība, varētu izskatīt visus šīs šķiršanās aspektus un lai partneriem nebūtu jāvēršas dažādās tiesās vairākās dalībvalstīs, to dalībvalsts tiesu jurisdikciju, kuras izskata lietas saistībā ar reģistrētu partnerattiecību izbeigšanu vai atzīšanu par neesošām, ar partneru piekrišanu varēs paplašināt, attiecinot to uz reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, kas izriet no partnerattiecību izbeigšanas vai atzīšanas par neesošu.

5. pants

Šī regula cita starpā paredz noteikumus par jurisdikciju, kas piemērojami gadījumos, kas nav saistīti ar tiesvedību matojuma vai šķiršanās lietā. Saraksts ar piesaistes kritērijiem, kas numurēti hierarhiskā secībā, ļautu noteikt dalībvalsti, kuras tiesām ir jurisdikcija izskatīt šādas tiesvedības saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām.

Ierosinātie kritēriji ir, piemēram, partneru kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta, pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta, ja viens no partneriem tajā joprojām dzīvo, un atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta. Tāpat kā tas minēts 3. un 4. pantā, saskaņā ar iepriekš minētajiem kritērijiem noteiktās dalībvalsts tiesas var atteikties no jurisdikcijas, ja šīs dalībvalsts tiesību aktos nav paredzētas reģistrētas partnerattiecības, tomēr 5. pantā kā pēdējais kritērijs jurisdikcijas noteikšanai ir minēta partnerattiecību reģistrēšanas dalībvalsts.

6. pants

Ja saskaņā ar iepriekšminētajiem pantiem netiek noteikta nevienas dalībvalsts jurisdikcija, šis pants ļauj noteikt dalībvalsti, kuras tiesas varēs izņēmuma kārtā izskatīt konkrēto lietu. Šis noteikums nodrošina tiesu iestāžu pieejamību partneriem un trešām ieinteresētajām personām, ja viena

partnera vai abu partneru manta vai atsevišķas lietas atrodas šīs dalībvalsts teritorijā, tāpat kā gadījumā, ja abiem partneriem ir minētās dalībvalsts pilsonība.

5.3. III nodaļa. Piemērojamie tiesību akti

15. pants

Ņemot vērā pastāvošās atšķirības dalībvalstu tiesību aktos, kas paredz reģistrētas partnerattiecības, šajā regulā ir pieņemts princips, ka lietām par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemēro partnerattiecību reģistrēšanas valsts tiesību aktus. Šis princips atbilst dalībvalstu tiesību aktiem par reģistrētām partnerattiecībām, kuri parasti paredz piemērot partnerattiecību reģistrēšanas valsts tiesību aktus un neparedz iespēju partneriem izvēlēties kādus citus tiesību aktus, pat ja tie var noslēgt vienošanās savā starpā.

Šis princips nodrošina to tiesību aktu vienotību, ko piemēro visai pāra mantai, uz ko attiecas reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas, neatkarīgi no mantas veida vai atrašanās vietas.

16. pants

Noteikumi par kolīziju normām, kas minēti iepriekšējā pantā, ir piemērojami visiem reģistrētu partnerattiecību veidiem neatkarīgi no partnerattiecību reģistrēšanas valsts, ne tikai dalībvalstīs reģistrētām partnerattiecībām.

17. pants

Lai ņemtu vērā valstu noteikumus par piemērošanu, jo īpaši noteikumus par ģimenes mājokļa aizsardzību, šis pants ļauj ārvalstu likumu vietā piemērot konkrētas valsts tiesību aktus. Tādējādi, lai nodrošinātu ģimenes mājokļa aizsardzību, dalībvalsts, kuras teritorijā šis mājoklis atrodas, varēs piemērot savus noteikumus ģimenes mājokļa aizsardzības jomā. Izņēmuma kārtā šī dalībvalsts varēs prioritārā kārtībā piemērot savus tiesību aktus visām personām, kuras dzīvo tās teritorijā, nevis citā dalībvalstī noslēgta partnerattiecību līguma noteikumus.

5.4. IV nodaļa. Atzīšana, izpildāmība un izpilde

Šis priekšlikums paredz nolēmumu, publisku aktu un tiesas izlīgumu brīvu apriti reģistrētu partnerattiecību mantisko seku jomā. Tas nodrošina savstarpēju atzīšanu, kuras pamatā ir savstarpēja uzticība, kas izriet no dalībvalstu integrācijas Eiropas Savienībā.

Šī brīvā aprite tiktu īstenota kā vienota procedūra, kas paredzēta citas dalībvalsts nolēmumu, publisku aktu un tiesas izlīgumu atzīšanai un izpildei. Šī procedūra aizvieto valstu procedūras, kas pašlaik ir spēkā dažādās dalībvalstīs. Turklāt Eiropas līmenī ir saskaņoti neatzīšanas vai izpildes atteikuma pamatojumi, kas ir samazināti līdz nepieciešamajam minimumam. Tie aizvieto dažādos un bieži vien plašākus pamatojumus, kas pašlaik tiek izmantoti valstu līmenī.

Nolēmumi

Ierosinātie noteikumi par nolēmumu atzīšanu un izpildi ir saskaņoti ar noteikumiem, kas ierosināti mantošanas jomā. Tie pamatojas uz ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas un izpildes procedūru (*exequatur procedure*), kas ir spēkā civillietu un komerclietu jomā. Tādējādi visi kādas dalībvalsts nolēmumi tiek atzīti citās dalībvalstīs bez īpašas procedūras. Lai panāktu šo nolēmumu izpildi, prasītājam būs jāveic vienota procedūra izpildes dalībvalstī, kas tam ļaus iegūt izpildāmības

deklarāciju. Šī procedūra ir vienpusēja un aprobežojas ar to, ka pirmajā posmā tiek pārbaudīti dokumenti. Tikai vēlākā posmā, kad atbildētājs sniegs iebildumus, tiesnesis izskatīs iespējamos atteikuma pamatojumus. Tas nodrošinās atbildētāju tiesību pienācīgu aizsardzību.

Salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju minētie noteikumi ir ievērojams solis uz priekšu šajā jomā. Nolēmumu atzīšanu un izpildi pašlaik reglamentē ar dalībvalstu tiesību aktiem vai divpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti starp atsevišķām dalībvalstīm. Dažādās dalībvalstīs tiek izmantotas atšķirīgas procedūras, kā arī dokumenti, kas nepieciešami izpildāmības deklarācijas iegūšanai, un pamatojumi, kāpēc ārvalstu nolēmumi netiek atzīti, ir dažādi.

Kā tas minēts iepriekš, šī regula ir pirmais pasākums reģistrētu partnerattiecību mantisko seku jomā un tā attiecas uz ģimenes tiesībām (skatīt 3.1. punktu). Ņemot vērā šo īpašo kontekstu, nolēmumu brīva aprite ir pakļauta ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas un izpildes procedūrai, kāda tā ir noteikta pašreiz spēkā esošajā regulā „Brisele I”[9].

Tomēr, kad būs izvērtēti šīs regulas noteikumi un izveidota tiesu iestāžu sadarbība reģistrētu partnerattiecību mantisko seku jomā, varētu tikt paredzēts atcelt starpposma procedūras (ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas un izpildes procedūru), tāpat kā citās jomās.

Akti, ko izdod deleģētas vai ieceltas iestādes saskaņā ar šīs regulas 2. pantā noteikto tiesas definīciju, tiks pielīdzināti tiesas nolēmumiem un uz tiem attieksies šajā nodaļā paredzētie noteikumi par atzīšanu un izpildi.

Publiski akti

Ņemot vērā to, cik svarīgi ir publiski akti reģistrētu partnerattiecību mantisko seku lietās, un lai nodrošinātu šīs regulas saskaņotību ar citiem Savienības instrumentiem šajā jomā, ar šo regulu jāsniedz garantija minēto aktu atzīšanai, lai nodrošinātu to brīvu apriti.

Publisku aktu atzīšana nozīmē to, ka tiem ir tāds pats pierādījuma spēks attiecībā uz reģistrētā akta saturu un faktiem, kas tajā ir ietverti, kā arī tāda pati autentiskuma prezumpcija un izpildāmība kā to izcelsmes valstī.

5.5. V nodaļa. Sekas attiecībā uz trešām personām

Šie noteikumi ir paredzēti, lai apvienotu partneru tiesisko noteiktību attiecībās ar trešām personām, kā arī trešo personu aizsardzību pret tādu noteikumu piemērošanu, ko tie nav zinājuši vai varējuši paredzēt. Tādējādi dalībvalstīm ir tiesības noteikt, ka attiecībā uz aktiem, kas noslēgti starp vienu partneri un trešo personu, kas dzīvo konkrētās dalībvalsts teritorijā, partneris varēs izmantot noteikumus, ko piemēro viņa partnerattiecību mantiskajām sekām tikai tad, ja tie būs iepriekš publicēti vai ja trešā persona būs iepriekš pa to informēta vai tai būtu bijis jāsaņem šādu informāciju.

[9] OV L 12, 16. 1. 2001., 1. lpp.

2011/0060 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[10],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[11],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[12],

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Eiropas Savienība ir noteikusi sev mērķi uzturēt un pilnveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurām ir pārrobežu ietekme.

(2) Eiropadomes Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī kā pamatu tiesu iestāžu sadarbībai civillietās apstiprināja nolēmumu un tiesu iestāžu citu nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu un aicināja Padomi un Komisiju pieņemt pasākumu programmu, lai īstenotu šo principu.

(3) Padome 2000. gada 30. novembrī pieņēma projektu programmai par pasākumiem, lai īstenotu nolēmumu savstarpējās atzīšanas principu civillietās un komerclietās[13]. Šajā programmā norādīti pasākumi, kas saistīti ar tiesību kolīziju normu saskaņošanu un kas paredzēti, lai veicinātu nolēmumu savstarpēju atzīšanu. Tajā paredzēts izveidot vienu vai vairākus instrumentus saistībā ar nolēmumu savstarpēju atzīšanu laulāto mantisko attiecību un nelaulātu pāru šķiršanās mantisko seku lietās.

---

10 OV C [..], [..], [..]. lpp.
11 OV C [..], [..], [..]. lpp.
12 OV C [..], [..], [..]. lpp.
13 OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.

(4) Eiropadome savā sanāksmē Briselē 2004. gada 4. un 5. novembrī pieņēma jaunu programmu - „Hāgas programma: brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā”[14]. Šajā programmā Padome aicināja Komisiju iesniegt zaļo grāmatu par kolīzijas normām lietās, kas saistītas ar laulāto mantiskajām attiecībām, ieskaitot jautājumu par jurisdikciju un savstarpēju atzīšanu. Šajā programmā ir uzsvērta nepieciešamība līdz 2011. gadam pieņemt tiesību aktu šajā jomā.

(5) Komisija 2006. gada 17. jūlijā pieņēma zaļo grāmatu par kolīzijas normām lietās, kas saistītas ar laulāto mantiskajām attiecībām, ieskaitot jautājumu par piekritību un savstarpēju atzīšanu[15]. Saistībā ar šo zaļo grāmatu notika plašas apspriedes par grūtībām, ar ko pāri Eiropā saskaras kopīgā īpašuma sadales jomā, un par tiesiskajiem līdzekļiem to atrisināšanai. Zaļajā grāmatā ir izskatīts arī jautājumu kopums par starptautiskajām privāttiesībām, ar ko saskaras pāri, kas stājušies savienībās, kas nav laulība, jo īpaši reģistrēti partneri, kā arī konkrēti jautājumi, ar ko šie pāri saskaras.

(6) Arī 2009. gada Stokholmas programmā[16], kurā noteikta Komisijas darba programma laikposmam no 2010. līdz 2014. gadam, ir minēts, ka savstarpējā atzīšana jo īpaši jāattiecina uz pāru šķiršanās mantiskajām sekām.

(7) Turklāt „2010. gada ziņojumā par Eiropas Savienības pilsonību: likvidējot šķēršļus Eiropas Savienības pilsoņu tiesību īstenošanai”[17], kas tika pieņemts 2010. gada 27. oktobrī, Komisija paziņoja, ka tiks pieņemts tiesību akta priekšlikums, lai novērstu šķēršļus, kas traucē personām brīvi pārvietoties, un jo īpaši problēmas, ar ko pāri saskaras savas mantas pārvaldībā vai sadalē.

(8) Abu savienības veidu, gan laulību, gan reģistrētu partnerattiecību, attiecīgās īpatnības un atšķirības tiem piemērojamos principos nosaka to, ka ir nepieciešams izveidot divus atšķirīgus instrumentus – vienu, kura noteikumi reglamentē laulāto mantiskās attiecības, un otru, kura noteikumi reglamentē reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas, uz ko attiecas šī regula.

(9) Dažādu dalībvalstu tiesību aktos ir atšķirīga izpratne par savienību, kas nav laulība, veidiem, un tāpēc ir jānošķir pāri, kuru savienība ir institucionāli atzīta, reģistrējot partnerattiecības publiskā iestādē, un pāri, kuri dzīvo faktiskā savienībā. Pat ja dažas dalībvalstis paredz šādas faktiskās savienības, tās ir jānošķir no reģistrētām partnerattiecībām, kurām ir oficiāls raksturs, kas ļauj ņemt vērā to īpatnības un definēt tām piemērojamos noteikumus Savienības tiesību aktos. Lai veicinātu iekšējā tirgus pareizu darbību, svarīgi ir novērst šķēršļus saistībā ar reģistrētu partneru brīvu pārvietošanos, jo īpaši grūtības to mantas pārvaldībā vai sadalē. Lai sasniegtu uzstādītos mērķus, šajā regulā ir apkopoti noteikumi par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu un publisku aktu atzīšanu un izpildi, kā arī par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām attiecībā uz trešām personām.

---

14 OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.
15 COM (2006) 400.
16 Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā, OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.
17 COM(2010) 603.

(10) Šajā regulā ir izskatīti jautājumi saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām. Jēdziens „reģistrētas partnerattiecības" ir definēts tikai šīs regulas vajadzībām. Šā jēdziena konkrētais saturs ir definēts dalībvalstu tiesību aktos.

(11) Šīs regulas piemērošanas jomā ir jāiekļauj visi civiltiesību jautājumi saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, aptverot gan partneru mantas ikdienas pārvaldi, gan mantisko attiecību izbeigšanos, kas saistīta ar pāra šķiršanos vai viena partnera nāvi.

(12) Uzturēšanas saistības starp reģistrētiem partneriem ir noteiktas Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās[18], tāpēc tās ir jāizslēdz no šīs regulas piemērošanas jomas, tāpat kā jautājumi saistībā ar dāvinājumu spēkā esamību un sekām, ko reglamentē ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām[19].

(13) No šīs regulas piemērošanas jomas jāizslēdz arī jautājumi saistībā ar lietu tiesībām, kas paredzēti dalībvalstu tiesību aktos, kā arī jautājumi saistībā ar šo tiesību publiskošanu, tāpat kā tie ir izslēgti no Padomes un Eiropas Parlamenta Regulas (ES) Nr. …/….[*par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, kā arī nolēmumu un publisku aktu atzīšanu un izpildi mantošanas jomā un par Eiropas mantojuma apliecības izveidi*].[20] Tādējādi tās dalībvalsts tiesas, kurā atrodas viena vai abu partneru manta, var veikt pasākumus, ko paredz lietu tiesības, tostarp lietas nodošanas reģistrēšanu publiskajā reģistrā, ja to paredz šīs dalībvalsts tiesību akti.

(14) Lai veicinātu pareizu tiesvedību un atvieglotu reģistrētu partneru mantisko attiecību izbeigšanu pēc viena partnera nāves, jautājumi par šo partnerattiecību mantiskajām sekām saistībā ar viena partnera nāvi tiks izskatīti dalībvalsts tiesās, kurām ir jurisdikcija jautājumos par mirušā partnera mantojumu, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. …/…[*par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, lēmumu un publisku aktu atzīšanu un izpildi mantošanas jomā un par Eiropas mantojuma apliecības izveidi*].

(15) Tāpat arī ar šo regulu jāļauj paplašināt to dalībvalsts tiesu jurisdikciju, kuras izskata pieteikumus par reģistrētu partnerattiecību izbeigšanu vai atzīšanu par neesošām, attiecinot šo jurisdikciju uz jautājumiem par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām saistībā ar šiem pieteikumiem, ja partneri tam piekrīt.

(16) Citos gadījumos šai regulai jāļauj saglabāt dalībvalsts tiesu teritoriālo jurisdikciju, lai izskatītu pieteikumus saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, atbilstoši hierarhiskā secībā numurētu piesaistes kritēriju sarakstam, kas nodrošina ciešu saikni starp partneriem un dalībvalsti, kuru tiesām ir jurisdikcija. Tiesas, izņemot tās dalībvalsts tiesas, kurā partnerattiecības tika reģistrētas, var atteikties no šīs jurisdikcijas, ja to valsts tiesību aktos nav paredzētas reģistrētas partnerattiecības. Visbeidzot, attiecībā uz gadījumiem, kad nevienai tiesai nav jurisdikcija izskatīt lietu saskaņā ar šīs regulas citiem noteikumiem, ir ieviests noteikums par papildu jurisdikciju, lai novērstu jebkādu risku, ka tiesiskums netiek nodrošināts.

---

18 OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.
19 OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.
20 OV L […], […], […]. lpp.

(17) Lai nodrošinātu tiesu iestāžu pareizu darbību, ir jāizvairās no pretrunīgu nolēmumu pasludināšanas divās dažādās dalībvalstīs. Tālab šajā regulā jāparedz procedūras vispārējie noteikumi, balstoties uz Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un nolēmumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās[21].

(18) Lai atvieglotu partneru mantas pārvaldību, partnerattiecību reģistrēšanas valsts tiesību aktus piemēros visai partneru mantai, pat ja tie nav dalībvalstu tiesību akti.

(19) Lai vienas dalībvalsts tiesas vienkāršāk varētu piemērot citas dalībvalsts tiesību aktus, var izmantot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas izveidots ar Padomes 2001. gada 28. maija Lēmumu 2001/470/EK[22], ar mērķi nodrošināt tiesām informāciju par ārvalstu tiesību aktu saturu.

(20) Sabiedrības interesēs un izņēmuma apstākļos dalībvalstu tiesas var izmantot prevalējošas imperatīvās normas, ja to ievērošana ir nepieciešama attiecīgo valstu politiskās, sociālās vai ekonomiskās struktūras saglabāšanai. Tāpat arī izņēmuma apstākļos dalībvalstu tiesām būtu jādod iespēja atteikties piemērot ārvalstu tiesību aktus, ja konkrētā gadījumā tas būtu klaji pretrunā tiesas atrašanās valsts sabiedriskajai kārtībai.

(21) Tomēr tiesas nedrīkst izmantot iespēju piemērot prevalējošu imperatīvu normu un sabiedriskās kārtības izņēmumus, lai neievērotu citas dalībvalsts tiesību aktus vai atteiktos atzīt vai izpildīt nolēmumus, publiskus aktus vai tiesas izlīgumus, kas sagatavoti citā dalībvalstī, ja sabiedriskās kārtības izņēmuma piemērošana ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, jo īpaši tās 21. pantam, kas aizliedz jebkāda veida diskrimināciju. Turklāt šīs tiesas nedrīkst atteikties piemērot reģistrētām partnerattiecībām piemērojamos tiesību aktus tikai tāpēc, ka tiesas atrašanās valsts tiesību akti neatzīst reģistrētas partnerattiecības.

(22) Tā kā ir valstis, kurās attiecībā uz šīs regulas reglamentētajiem jautājumiem ir spēkā divas vai vairākas tiesību sistēmas vai noteikumu kopumi, jānosaka, cik lielā mērā šīs regulas noteikumus piemēro dažādās attiecīgo valstu teritoriālajās vienībās.

(23) Tā kā viens no šīs regulas mērķiem ir nodrošināt dalībvalstu izdotu nolēmumu savstarpēju atzīšanu, tajā jāparedz noteikumi par nolēmumu atzīšanu un izpildi, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 44/2001, vajadzības gadījumā tos pielāgojot šajā regulā iekļauto jomu specifiskām prasībām. Tādējādi dalībvalsts nedrīkst atteikties pilnībā vai daļēji atzīt un izpildīt nolēmumu saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, ja šīs dalībvalsts tiesību akti neparedz šādas partnerattiecības vai paredz atšķirīgas mantiskās sekas.

(24) Lai ņemtu vērā atšķirīgos veidus, kā dalībvalstīs tiek kārtoti jautājumi saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, šai regulai jānodrošina publisku aktu atzīšana un izpilde. Tomēr publiskus aktus nevar pielīdzināt tiesu nolēmumiem attiecībā uz to atzīšanu. Publisku aktu atzīšana nozīmē, ka tiem ir tāds pats pierādījuma spēks attiecībā uz to saturu un tiem ir tāda pati ietekme kā šo aktu izcelsmes valstī, kā arī to, ka uz tiem attiecas spēkā esamības prezumpcija, kas var zaudēt spēku apstrīdēšanas gadījumā.

---

21 OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.
22 OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

(25) Ja ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamajiem tiesību aktiem ir jāreglamentē juridiskās attiecības starp partneri un trešo personu, nosacījumi, kad iespējams atsaukties uz šiem tiesību aktiem, būtu jāregulē ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas šī partnera vai trešās personas pastāvīgā dzīvesvieta, lai nodrošinātu trešās personas aizsardzību. Tādējādi šīs dalībvalsts tiesību aktos varētu noteikt, ka partneris attiecībā uz šo trešo personu drīkst piemērot sava mantisko attiecību režīma tiesību aktus tikai tad, ja ir ievēroti reģistrēšanas vai publicēšanas nosacījumi, kas paredzēti šajā dalībvalstī, izņemot, ja trešā persona ir informēta vai tai vajadzēja būt informētai par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamajiem tiesību aktiem.

(26) Starptautiskās saistības, ko uzņēmušās dalībvalstis, pamato to, ka šī regula neskar starptautiskās konvencijas, kuru līgumslēdzējas puses laikā, kad tiek pieņemta šī regula, ir viena vai vairākas dalībvalstis. Šīs regulas vispārējo mērķu saskanībai tomēr ir nepieciešams, lai dalībvalstu starpā šī regula prevalētu pār konvencijām.

(27) Tā kā šīs regulas mērķi, t.i., personu brīva pārvietošanās Eiropas Savienībā, iespēja partneriem gan partnerattiecību laikā, gan īpašuma sadales brīdī noteikt mantiskās attiecības savā starpā un attiecībā uz trešām personām, kā arī lielāka paredzamība un tiesiskā noteiktība, nevar tikt pietiekamā mērā īstenoti dalībvalstu līmenī un tāpēc šīs regulas piemērošanas jomas un ietekmes dēļ tos var labāk sasniegt Eiropas Savienības līmenī, Eiropas Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(28) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši 7.,9., 17., 21. un 47. pantā par privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesībām stāties laulībā un tiesībām izveidot ģimeni saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tiesībām uz īpašumu, diskriminācijas aizliegumu un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu. Dalībvalstu tiesām šī regula jāpiemēro, ievērojot minētās tiesības un principus.

(29) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību [Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas par savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā]/[neskarot minēta protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā tām nav saistoša un nav jāpiemēro].

(30) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tādējādi Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I nodaļa

Piemērošanas joma un definīcijas

1. pants
Piemērošanas joma

1. Šo regulu piemēro lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām.

   To nepiemēro nodokļu, muitas vai administratīvos jautājumos.

2. Šajā regulā ar „dalībvalsti” saprot visas dalībvalstis, izņemot Dāniju, [Apvienoto Karalisti un Īriju].

3. No šīs regulas piemērošanas jomas ir izslēgti šādi jautājumi:

   a) reģistrētu partneru personiskās tiesības un pienākumi,

   b) partneru tiesībspēja un rīcībspēja,

   c) uzturēšanas saistības;

   d) dāvinājumi starp partneriem,

   e) pārdzīvojušā partnera mantošanas tiesības,

   f) partneru dibināti uzņēmumi,

   g) lietu tiesību būtība un šo tiesību publiskošana.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā:

a) „reģistrētu partnerattiecību mantiskās sekas”: noteikumu kopums par partneru mantiskajām attiecībām starp partneriem un attiecībā uz trešām personām, kas izriet no partnerattiecību reģistrēšanas;

b) „reģistrētas partnerattiecības”: divu personu kopdzīves režīms, kas paredzēts tiesību aktos un ko reģistrējusi publiska iestāde;

c) „publisks akts": dokuments, kurš oficiāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts izcelsmes dalībvalstī un ir autentisks

   i) attiecībā uz parakstu un dokumenta saturu, un

ii) to ir izdevusi valsts iestāde vai cita iestāde, kas ir attiecīgi pilnvarota šim nolūkam;

d) „nolēmums”: jebkurš nolēmums, ko kādas dalībvalsts tiesa pieņēmusi attiecībā uz reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, neatkarīgi no tā, kā tas tiek dēvēts, tostarp, „lēmums”, „spriedums”, „rīkojums” vai „izpildraksts”, kā arī tiesas sekretāra lēmums par tiesvedības izmaksām;

e) „izcelsmes dalībvalsts”: dalībvalsts, kurā attiecīgā gadījumā ir pieņemts nolēmums, noslēgts partnerattiecību līgums, sagatavots publisks akts, kopīgā īpašuma sadales akts vai jebkurš cits akts, ko sagatavojusi tiesas iestāde vai tās deleģēta iestāde vai kas sagatavots tiesas iestādes uzraudzībā vai tās deleģētas iestādes uzraudzībā.

f) „saņēmēja dalībvalsts”: dalībvalsts, kurai lūgts atzīt un/vai izpildīt nolēmumu, partnerattiecību līgumu, publisku aktu, kopīgā īpašuma sadales aktu vai jebkuru citu aktu, ko sagatavojusi tiesas iestāde vai tās deleģēta iestāde vai kas sagatavots tiesas iestādes uzraudzībā vai tās deleģētas iestādes uzraudzībā.

g) „tiesa”: jebkura dalībvalstu kompetenta tiesas iestāde, kas veic tiesas funkcijas lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, kā arī jebkura cita ārpustiesas iestāde vai persona, ko kāda dalībvalstu tiesas iestāde deleģējusi vai iecēlusi, lai veiktu funkcijas, uz kurām attiecas tiesu jurisdikcija atbilstoši šai regulai.

h) „tiesas izlīgums" : izlīgums lietās par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, ko ir apstiprinājusi tiesa vai kas noslēgts tiesā tiesvedības gaitā.

II nodaļa

Jurisdikcija

3. pants

Jurisdikcija viena partnera nāves gadījumā

1. Dalībvalstu tiesu iestādēm, kurās iesniegts viena partnera pieteikums saistībā ar mantojumu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. …/…[*par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, kā arī nolēmumu un publisku aktu atzīšanu un izpildi mantošanas jomā un par Eiropas mantojuma apliecības izveidi*], ir jurisdikcija izskatīt arī jautājumus par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām saistībā ar minēto pieteikumu.

2. Tiesa var atteikties no jurisdikcijas, ja tās valsts tiesību akti neparedz reģistrētas partnerattiecības. Tādā gadījumā kompetento tiesu nosaka saskaņā ar 5. pantu.

4. pants

Jurisdikcija saistībā ar partneru šķiršanos

Dalībvalstu tiesu iestādēm, kurās iesniegts pieteikums par reģistrētu partnerattiecību izbeigšanu vai atzīšanu par neesošām, ir jurisdikcija izskatīt arī jautājumus par mantiskajām sekām saistībā ar minēto pieteikumu, ja partneri par to ir vienojušies.

Šādu vienošanos var noslēgt jebkurā brīdī, tostarp tiesvedības laikā. Ja šī vienošanās ir noslēgta pirms tiesvedības, tā jāizklāsta rakstiski, jānorāda datums un jāietver abu pušu paraksti.

Ja netiek panākta partneru vienošanās, jurisdikciju nosaka saskaņā ar 5. pantu.

5. pants

Jurisdikcija citos gadījumos

1. Citos gadījumos, kas nav paredzēti 3. un 4. pantā, tiesas, jurisdikcija tiesvedībā par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām ir tās dalībvalsts tiesām,

   a) kurā ir partneru kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta vai, ja tādas nav,

   b) partneru pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta, ja viens no partneriem arvien tur dzīvo, vai, ja tādas nav,

   c) atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta vai, ja tādas nav,

   d) kurā partnerattiecības ir reģistrētas.

2. Šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās tiesas var atteikties no jurisdikcijas, ja to valsts tiesību akti neatzīst reģistrētas partnerattiecības.

6. pants

Papildu jurisdikcija

Ja saskaņā ar 3., 4. un 5. pantu nevienai tiesai nav attiecīgās jurisdikcijas vai ja tiesa ir atteikusies no jurisdikcijas, konkrētas dalībvalsts tiesai tomēr ir jurisdikcija, ja:

a) vienam vai abiem partneriem piederoša manta atrodas šīs dalībvalsts teritorijā, taču šādā gadījumā tiesa, kurā iesniegts pieteikums, var pieņemt nolēmumu tikai attiecībā uz šo mantu, vai

b) abi partneri ir šīs dalībvalsts pilsoņi vai Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā – ja tajā atrodas partneru kopīgais domicils.

7. pants

Forum necessitatis

Ja nevienai dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas saskaņā 3., 4., 5. vai 6. pantu vai ja tiesa ir atteikusies no jurisdikcijas, konkrētas dalībvalsts tiesas var izņēmuma gadījumos un ar nosacījumu, ka lieta ir

pietiekamā mērā saistīta ar šo dalībvalsti, lemt jautājumā par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, ja pamatotu iemeslu dēļ tiesvedību nevar veikt vai turpināt trešā valstī.

8. pants
Pretprasības

Tiesai, kurā iesniegta prasība saskaņā ar 3., 4., 5., 6 vai 7. pantu un kurā norit tiesvedība, ir jurisdikcija izskatīt arī pretprasības, ja tās ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā.

9. pants
Prasības iesniegšana tiesā

Uzskata, ka prasība ir iesniegta tiesā:

a) datumā, kad dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu izsniegšanu atbildētājam, vai

b) ja dokuments jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – datumā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par izsniegšanu, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumentu iesniegšanu tiesā.

10. pants
Jurisdikcijas pārbaude

Ja prasība saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām ir celta kādas dalībvalsts tiesā, kurai saskaņā ar šo regulu nav jurisdikcijas, tā pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas.

11. pants
Pieļaujamības pārbaude

1. Ja atbildētājs, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā valstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir iesniegta prasība, neierodas tiesā, tad tiesai, kurai ir jurisdikcija, ir jāaptur tiesvedība, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis laikus saņemt dokumentu, ar ko ir iesniegta prasība, vai līdzvērtīgu dokumentu, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai – ka šajā nolūkā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

2. Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulas (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs[23] 19. pantu piemēro šā panta 1. punkta noteikumu vietā, ja dokuments, ar ko iesniegta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments jānosūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar minēto regulu.

3. Ja nav piemērojami Regulas (EK) Nr. 1393/2007 noteikumi, piemēro 15. pantu 1965. gada 15. novembra Hāgas Konvencijā par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu

[23] OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

dokumentu izsniegšanu ārvalstīs ar nosacījumu, ka dokuments, ar ko iesniegta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments bija jānosūta uz ārvalstīm saskaņā ar šo konvenciju.

12. pants
Lis pendens

1. Ja prasības, kas balstītas uz tā paša pamata un starp tām pašām pusēm, ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, tiesai, kurā prasība iesniegta kā otrajā, pēc savas iniciatīvas ir jāaptur tiesvedība, līdz tiek noteikta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā iesniegta prasība.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, tiesa, kurā pirmajā iesniegta prasība, sešu mēnešu termiņā nosaka savu jurisdikciju, izņemot, ja tas nav iespējams ārkārtēju apstākļu dēļ. Pēc jebkuras citas tiesas, kurā iesniegta prasība saistībā ar strīdu, pieprasījuma tiesa, kurā pirmajā iesniegta prasība, to informē par prasības iesniegšanas datumu un to, vai šī tiesa ir noteikusi savu jurisdikciju šajā lietā, vai, ja tas nav iespējams, paziņo paredzēto termiņu, kas nepieciešams jurisdikcijas noteikšanai.

3. Ja tiek noteikta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā iesniegta prasība, tiesai, kurā prasība iesniegta kā otrajā, jāatsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai.

13. pants
Saistītas prasības

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas tiesās dažādās dalībvalstīs, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā ir iesniegta prasība, var apturēt tiesvedību.

2. Ja tādas prasības tiek izskatītas pirmās instances tiesās, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā iesniegta prasība, pēc kādas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā iesniegta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami nolēmumi.

14. pants
Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

Prasības pieteikumu var iesniegt dalībvalsts tiesā tādiem pagaidu pasākumiem, ietverot drošības pasākumus, kurus attiecīgajā valstī paredz tiesību akts, pat ja saskaņā ar šo regulu lietas būtība ir citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

III nodaļa

Piemērojamie tiesību akti

15. pants
Piemērojamo tiesību aktu noteikšana

Lietām par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā partnerattiecības reģistrētas.

16. pants
Kolīziju normu vispārēja piemērošana

Tiesību akti, kas noteikti saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem, ir piemērojami pat tad, ja tie nav dalībvalstu tiesību akti.

17. pants
Prevalējošas imperatīvas normas

Šīs regulas noteikumi neskar prevalējošu imperatīvu normu piemērošanu, kuru ievērošanu dalībvalsts uzskata par būtisku sabiedrības interešu aizsardzībai, piemēram, savas politiskās, sociālās un ekonomiskās kārtības nodrošināšanai, tiktāl, ka šīs normas piemēro jebkurai situācijai, kura ir to piemērošanas jomā, neatkarīgi no tā, kādi tiesību akti būtu piemērojami lietām par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām saskaņā ar šo regulu.

18. pants
Tiesas atrašanās valsts sabiedriskā kārtība

1. Šajā regulā norādīto tiesību aktu noteikumu piemērošanu var atteikt tikai tad, ja šāda piemērošana ir klaji pretrunā tiesas atrašanās vietas valsts sabiedriskajai kārtībai.

2. Kāda šajā regulā norādīta noteikuma piemērošanu nevar uzskatīt par tiesas atrašanās valsts sabiedriskajai kārtībai pretrunā esošu vienīgi tāpēc, ka šīs valsts tiesību akti neatzīst reģistrētas partnerattiecības.

19. pants
Atgriezeniskās norādes (*renvoi*) nepieļaujamība

Ja šī regula paredz valsts tiesību aktu piemērošanu, tas nozīmē, ka tiek piemēroti attiecīgās valsts materiālo tiesību noteikumi, nevis starptautisko privāto tiesību noteikumi.

20. pants

Dalībvalstis, kurās ir viena vai vairākas tiesību sistēmas – teritoriālo likumu konflikti

Ja vienai dalībvalstij ir vairākas teritoriālās vienības, kurām katrai ir sava tiesību sistēma vai savs noteikumu kopums, kas attiecas uz šajā regulā izskatītajiem jautājumiem,:

a) jebkura norāde uz šīs dalībvalsts tiesību aktiem, lai noteiktu piemērojamos tiesību aktus saskaņā ar šo regulu, tiek interpretēta kā atsauce uz tiesību aktiem, kas ir spēkā attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

b) jebkura norāde uz pastāvīgo dzīvesvietu šajā dalībvalstī tiek interpretēta kā atsauce uz pastāvīgo dzīvesvietu teritoriālajā vienībā;

c) jebkura norāde uz pilsonību attiecas uz teritoriālo vienību, kas noteikta attiecīgās valsts tiesību aktos, vai, ja šādu piemērojamo noteikumu nav, uz teritoriālo vienību, ko izvēlējušās puses, vai, ja šāda izvēle netiek izdarīta, uz teritoriālo vienību, ar kuru partnerim vai partneriem ir visciešākā saikne.

IV nodaļa

Atzīšana, izpildāmība un izpilde

1. IEDAĻA

NOLĒMUMI

1. apakšiedaļa

Atzīšana

21. pants

Nolēmumu atzīšana

1. Dalībvalstī pieņemts nolēmums bez kādas īpašas procedūras atzīstams pārējās dalībvalstīs.

2. Visas ieinteresētās puses, kas nolēmuma atzīšanu strīdā izvirza par būtisku jautājumu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 [38. līdz 56.] pantā noteiktajām procedūrām var iesniegt pieprasījumu nolēmuma atzīšanai.

3. Ja lietas izskatīšanas rezultāts dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no jautājuma noskaidrošanas par atzīšanu, attiecīgais jautājums ir piekritīgs šai tiesai.

22. pants

Nolēmumu neatzīšanas pamatojums

Nolēmumu neatzīst:

a) ja šāda atzīšana ir klaji pretrunā saņēmējas dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai;

b) gadījumos, kad tas pieņemts aizmuguriski — ja atbildētājam dokuments, ar kuru iesniegta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments nav izsniegts pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot, ja atbildētājs nav uzsācis nolēmuma pārsūdzēšanas procedūru, kad to bija iespējams darīt;

c) ja tas ir pretrunā nolēmumam, kas pieņemts to pašu pušu prāvā saņēmējā dalībvalstī;

d) ja tas ir pretrunā agrākam nolēmumam, kas pieņemts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī to pašu pušu prāvā par to pašu prasību, ar noteikumu, ka agrākais nolēmums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai saņēmējā dalībvalstī.

23. pants

Aizliegums pārskatīt izcelsmes tiesas jurisdikciju

1. Izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikciju nevar pārskatīt.

2. Regulas 18. pantā minēto sabiedriskās kārtības kritēriju nepiemēro noteikumiem par jurisdikciju, kas minēti 3. līdz 8. pantā.

24. pants

Piemērojamo tiesību aktu atšķirības

Nolēmuma vai tā daļas atzīšanu un izpildi saistībā ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām nedrīkst atteikt, pamatojoties uz to, ka saņēmējas dalībvalsts tiesību akti neatzīst reģistrētas partnerattiecības vai tām nepiešķir tādas pašas mantiskās sekas.

25. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Nekādos apstākļos ārvalstī pieņemts nolēmums nav pārskatāms pēc būtības.

26. pants

Tiesvedības apturēšana

Tiesa dalībvalstī, kurā tiek prasīts atzīt nolēmumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, var apturēt tiesvedību, ja nolēmums ir pārsūdzēts parastajā kārtībā.

2. apakšiedaļa

Izpilde

27. pants
Izpildāmi nolēmumi

Vienā dalībvalstī pieņemti un tajā izpildāmi nolēmumi un tiesas izlīgumi ir izpildāmi citās dalībvalstīs atbilstoši Regulas (EK) Nr. 44/2001 [38. – 56. un 58.] pantam.

2. IEDAĻA

PUBLISKI AKTI UN TIESAS IZLĪGUMI

28. pants
Publisku aktu atzīšana

1. Vienā dalībvalstī izdoti publiski akti tiek atzīti citās dalībvalstīs, izņemot, ja tiek apstrīdēta šo aktu spēkā esamība atbilstoši piemērojamajiem tiesību aktiem, un ar nosacījumu, ka šāda atzīšana nav klaji pretrunā saņēmējas dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.

2. Publisku aktu atzīšana nozīmē, ka tiem ir pierādījuma spēks attiecībā uz aktu saturu, kā arī spēkā esamības prezumpcija.

29. pants
Publisku aktu izpildāmība

1. Vienā dalībvalstī izdoti un izpildāmi publiski akti pēc pieprasījuma tiek pasludināti par izpildāmiem citā dalībvalstī atbilstoši Regulas (EK) Nr. 44/2001 38. – 57. pantā paredzētajai procedūrai.

2. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 43. un 44. pantu, var atteikties pasludināt izpildāmības deklarāciju vai to atcelt vienīgi tad, ja publiska akta izpilde ir klaji pretrunā saņēmējas dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.

30. pants
Tiesas izlīgumu atzīšana un izpildāmība

Tiesas izlīgumi, kas ir izpildāmi izcelsmes dalībvalstī, pēc jebkuras ieinteresētas puses lūguma tiek atzīti un pasludināti par izpildāmiem citā dalībvalstī ar tādiem pašiem nosacījumiem kā publiski akti. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 [42. vai 44.] pantu, var atteikties pasludināt izpildāmības deklarāciju vai to atcelt vienīgi tad, ja tiesas izlīguma izpilde ir klajā pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.

V nodaļa

Sekas attiecībā uz trešām personām

31. pants

Sekas attiecībā uz trešām personām

1. Reģistrētu partnerattiecību mantisko seku ietekme uz tiesiskajām attiecībām starp partneri un trešo personu reglamentē ar tās valsts tiesību aktiem, kurā partnerattiecības reģistrētas, kā tas minēts 15. pantā.

2. Tomēr dalībvalsts tiesību aktos var paredzēt, ka piemērojamos tiesību aktus partneris nevar piemērot attiecībā uz trešo personu, ja vienas vai otras personas pastāvīgā dzīvesvieta ir šīs dalībvalsts teritorijā un ja nav ievēroti šīs dalībvalsts tiesību aktos paredzētie publicēšanas vai reģistrēšanas nosacījumi, izņemot, ja trešās personas ir bijušas informētas vai tām būtu vajadzējis būt informētām par reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām piemērojamajiem tiesību aktiem.

3. Tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā atrodas nekustamais īpašums, var paredzēt 2. punktā paredzētajiem noteikumiem analogus noteikumus attiecībā uz tiesiskajām attiecībām starp partneri un trešo personu saistībā ar šo nekustamo īpašumu.

VI nodaļa

Vispārīgi nobeiguma noteikumi

32. pants

Saistība ar pastāvošajām starptautiskajām konvencijām

1. Šī regula neskar tādu divpusēju vai daudzpusēju konvenciju piemērošanu, kurām šīs regulas pieņemšanas laikā ir pievienojusies viena vai vairākas dalībvalstis un kas attiecas uz jautājumiem, ko reglamentē šī regula, neietekmējot dalībvalstu saistības saskaņā ar Līguma 351. pantu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstu savstarpējās attiecībās šī regula prevalē pār konvencijām, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanas jomu un kuru līgumslēdzējas puses ir dalībvalstis.

33. pants

Sabiedrībai un kompetentajām iestādēm pieejama informācija

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā […] oficiālajā(-s) valodā(-s), ko tās uzskata par piemērotu(-ām), Komisijai iesniedz:

   a) valsts tiesību aktu un procedūru aprakstu saistībā ar tiesību aktiem lietās saistība ar reģistrētu partnerattiecību mantiskajām sekām, kā arī attiecīgos noteikumu tekstus,

   b) valstu noteikumus par sekām attiecībā uz trešām personām, kas minēti 31 panta 2. un 3. punktā.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par turpmākām šo noteikumu izmaiņām.

3. Informāciju, kas darīta zināma saskaņā ar 1. un 2. punktu, Komisija dara pieejamu sabiedrībai, izmantojot atbilstīgus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās daudzvalodu tīmekļa vietni.

34. pants
Pārskatīšanas klauzula

1. Vēlākais līdz [pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] un pēc tam vismaz reizi piecos gados Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs regulas piemērošanu. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno šīs regulas grozījumu priekšlikumus.

2. Šim nolūkam dalībvalstis Komisijai paziņo atbilstīgu informāciju par to, kā valstu tiesas piemēro šo regulu.

35. pants
Pārejas noteikumi

1. Šīs regulas II un IV nodaļas noteikumus piemēro uzsāktām tiesvedības procedūrām, saņemtajiem publiskajiem aktiem, panāktajiem tiesas izlīgumiem un nolēmumiem, kas pieņemti pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

2. Tomēr, ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī ir uzsākta pirms šīs regulas piemērošanas dienas, pēc attiecīgā datuma pieņemtus nolēmumus atzīst un izpilda saskaņā ar IV nodaļas noteikumiem, ja piemērotie jurisdikcijas noteikumi atbilst II nodaļā paredzētajiem noteikumiem.

3. Regulas III nodaļas noteikumus piemēro tikai partneriem, kas reģistrē savas partnerattiecības.

36. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šo regulu piemēro no [viens gads pēc tās spēkā stāšanās dienas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Sagatavots, [...]

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs